

KÍNH GỬI ANH BÙI DUY TÂM

*Anh Bùi Duy Tâm thân mến,
Xin cảm ơn anh! Em muốn vâng lời anh dạy lắm, nhưng ...*

"Rằng quen thẳng thắn mát rôi!
Chẳng qua chỉ tại giống nòi ... hèn ngu"
Lòng trần cũng muốn đi tu,
Nhưng vì chưa dẹp được thù hại dân!
Trước sau cũng chỉ một lần,
Đầu tên mũi đạn đâu cần đắn đo?
Đã từng từ giã học trò,
Lên đường từ thuở ước mơ tung trời
Cánh bằng lướt gió thanh thoi!
Chẳng hề toan tính vốn, lời thiệt hơn?
Triệu Trưng xưa đã cầm hờn
Đứng lên dẹp giặc, hãy còn sử xanh.
Thân trai chiến sĩ sao đành
Ngồi nhìn thế thái nhân tình mà yên?
Mai này về với Tổ Tiên,
Làm sao Dòng Họ không phiền hỡ anh?

Đặng Dung xưa than:
*"Thù nước chưa xong đầu đã bạc,
Gươm vàng mài nguyệt đã bao ngày!"*
Đặng Âu ngày nay không than vãn:
*"Diệt Cộng chưa xong, nhưng vẫn quyết.
Lòng dạ với nước vẫn sắt son.
Lập trường Dân Tộc không lay chuyển.
Đời ta dầu hết, vẫn Sinh Tôn!"*

*Em viết thư cho anh xong, thì tình cờ đọc được một bài viết trên Face
Book, xin chuyển anh đọc để thăm thía.*

Bằng Phong Đặng Văn Âu

NGƯỜI VIỆT SANH RA ĐỂ.....CHỜ CHẾT

FB Nguyen Minh

Ở Việt Nam, cứ nói đến chính trị thì bị cho là rảnh hơi, và nếu bạn không cùng ý kiến với tập đoàn cầm quyền, bạn sẽ bị xếp vào những thành phần sau :

- **Nếu là đảng viên thì bị cho là: đạo đức suy thoái.**
- **Nếu bạn là trí thức thì bị cho là: bất mãn với thời cuộc**
- **Nếu là kẻ nghèo thì bị cho là: bị kẻ xấu kích động**
- **Nếu là kẻ ít học thì bị cho là: bị dụ dỗ lợi dụng**
- **Lên facebook bày tỏ quan điểm : bạn sẽ bị cho là kẻ phản động ...**

Thế đấy, tùy theo “khẩu nghiệp” mà bạn nhận được danh hiệu do họ phong tặng. Và khi tôi và những người khác lên tiếng để mong có một tương lai tốt đẹp cho đất nước này, thì bạn nói : sống ở xã hội này thì phải chấp nhận như thế, có nói cũng chẳng làm được gì.

Vậy:

- Khi nhà bạn có người gần chết, đưa vào bệnh viện mà chưa có tiền đóng viện phí, người ta không cứu, bạn đừng khóc vì khóc cũng chẳng thay đổi được gì.
- Nhà bạn có người bị tai nạn, xung quanh người ta đi lại, chỉ ném một cái nhìn vào chỗ người thân bạn đang nằm chổng vó ra đấy mà chẳng thèm làm gì hơn, bạn đừng trách sao họ thờ ơ vô cảm.
- Con cái bạn bị những kẻ vô loài hãm hiếp, mà pháp luật vẫn để những kẻ đó nhởn nhơ, bạn đừng kêu oan vì kêu cũng chẳng làm được gì.
- Bạn ra đường mà có bị cướp giật hay bị trộm mất xe ngay trước mặt, thì tốt nhất bạn hãy im miệng lại, vì có kêu thì cũng không ai nghe thấy đâu.
- Bạn bị công an bắt xe không có lý do thì cũng nên vui vẻ mà nộp phạt, âm ức cái gì?
- Sau này đất đai nhà bạn có bị quy hoạch và được trả giá 200k/m², thì cũng đừng có kêu gào làm gì, không ai quan tâm việc nhà bạn đâu.
- Bạn đi khám mà chẳng may mắc bệnh ung thư giai đoạn cuối, thì cũng nên vui vẻ mà chấp nhận sống nốt cuộc đời còn lại, vì ở cái xã hội thờ ơ tràn lan thực phẩm bẩn này mỗi ngày có khoảng 300 người chết vì bệnh ung thư chứ không riêng gì bạn đâu. ... Và còn nhiều điều “khốn nạn nhưng rất đỗi bình thường” khác ở cái đất nước này, khi xảy đến với bạn thì tốt nhất bạn cũng nên ngậm chặt miệng lại, vì xã hội VN nó là như thế!

Người Việt Nam sinh ra để làm gì ? Người Việt Nam sinh ra để ...chờ chết !

Hãy cầu cho mình một cái chết nhanh nhất, như tai nạn giao thông chẳng hạn ! Chết vì ung thư khổ lắm mấy con cừu ngoan ạ.

Và bây giờ hãy tiếp tục im miệng để sắp phải làm nô lệ cho Tàu ngay trên chính quê hương mình.

Fb Nguyen Minh

www.vietnamvanhien.org

